

tens finanser bliver prioriteret, og ikke i satspuljen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Der har været tre korte bemærkninger. Jeg har stor forståelse for yderligere, men jeg tror, at vi må holde os til det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen jeg kan godt forstå, at fru Jette Gottlieb er sur over det der med satspuljeforliget. Det er jo simpelt hen, fordi fru Jette Gottlieb ikke er med i forligskredsen. Det er en ganske enkel forklaring på det.

Og jeg kan godt gøre opmærksom på, at der jo allerede af satspuljemidlerne er brugt beløb til forbedringer af danske lønmodtageres arbejdsmæssige situation på deres arbejdspladser. Det synes jeg da falder smukt i tråd med det formål, der i øvrigt er for de penge, som befinder sig i puljen fra satsreguleringen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordførerrækken og hr. Klaus Kjær.

Klaus Kjær (DF):

I Dansk Folkeparti finder vi det meget rimeligt, at Folketinget ønsker at drøfte arbejdsmiljøproblemer, navnlig de psykiske problemer og det øgede arbejdstempo med deraf følgende nedslidning.

Men baggrunden for begge forespørgsler er i og for sig lidt underlig, for den bygger på forkerte præmisser og indeholder dermed en udo-kumenteret påstand.

Den forkerte præmis er, at der som følge af udlicitering nødvendigvis sker forringelser i arbejdsmiljøet, hvilket jo langtfra er givet. Det ville jo være det samme som at sige, at arbejdsmiljøet i private virksomheder generelt er dårligere end i offentlige virksomheder, og det er det naturlige iske.

Selv offentlige virksomheder har gennem snart 20 år brugt meget energi på at effektivisere inden for egne rammer. Og mon ikke mange af de ansatte i stat, amter og kommuner har mærket de nye tider i form af usikre ansættelsesforhold, højere arbejdstempo, mere nedslidning, kedeligere arbejdsopgaver og mindre indflydelse i dagligdagen. Man kan sige, at de offentlige arbejdsgivere måske i højere grad har overtaget koncepterne og arbejdsprocedurerne fra de private arbejdsgivere.

I den anmeldte forespørgsel fra Enhedslisten nævnes specifikt som eksempler på konsekvensen af udliciteringer udtalelser fra statsministeren i nytårstalen om problemer med stramme køreplaner for buschauffører og stigende arbejdstempo for rengøringsassistenter.

Men hvilken forskel er der egentlig på, om buschaufføren er privat ansat eller offentligt ansat, når han skal følge nogle – og det medgiver jeg – meget ofte stramme køreplaner? Eller for den sags skyld: Hvilken betydning har det, hvor mange vejbumper han skal køre over, uanset om han er privat ansat eller offentligt ansat? Man ved jo, at de vejbumper erfaringsmæssigt kan give anledning til belastende rygskader.

Og hvilken forskel gør det for rengøringsassistenten, som gør rent eksempelvis på en skole, om hendes arbejdsgiver er et kommunalt eller privat firma? Det afgørende må være, hvilken personale- og arbejdsmiljøpolitik den enkelte arbejdsgiver har.

LO har for nylig lavet en analyse, foretaget på baggrund af data fra Teknologisk Institut, af medarbejdernes arbejdsmiljømæssige forhold, hvor der bliver udliciteret, eller hvor der gennemgås andre former for organisatoriske ændringer med henblik på at effektivisere.

Analysen peger på, at mindre indflydelse, mere ensformigt arbejde og deraf følgende dårligere trivsel og øget nedslidning alt for ofte er konsekvensen af en effektivisering. Analysen peger imidlertid også på, at der i dag kun findes en meget begrænset viden om den offentlige sektors omstilling til alternativ drift eller styreform, og at det derfor er vanskeligt at beskrive den nærmere.

I Dansk Folkeparti er vi enige om, at der generelt bør arbejdes på, at der skabes et bedre arbejdsmiljø. Og Dansk Folkeparti deltager også meget gerne i de politiske drøftelser omkring dette arbejde. En grundlæggende forudsætning må dog være, at årsagen til og sammenhængen med de arbejdsmiljømæssige problemer klarlægges.

Som nævnt er der meget lidt viden på dette område, hvilket medfører, at regeringen ofte fægter i mørke og kommer med spredte og usammenhængende forslag. Jeg tvivler ikke på, at intentionerne om at forbedre arbejdsmiljøet er gode nok, men det er midlerne til opnåelse af et bedre arbejdsmiljø, som vi jo politisk kan være uenige om.

I Dansk Folkeparti fokuserer vi ikke ensidigt på, om udlicitering er godt eller skidt. Vi vil vur-